UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XVIII. Quomodo Ariani & Meletiani, Athanasium illustrem reddiderunt. Deque Eusebio, qualiter Athanasium sollicitavit ut Arium susciperet. Et de voce Consubstantialis, quomodo praeceteris ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Visual Library

ejusque adverſarios & inimicos averſa- A tus eſt.

ἐναντιουμένους ἢ ἀπεχθανομένους αὐτῷ ἀπεστρέφετο.

Caput XVIII.

Quomodo Ariani & Meletiani, Athanaſium illuſtrem reddiderunt. Deque Euſebio, qualiter Athanaſium ſollicitavit ut Arium ſuſciperet. Et de voce Conſubſtantialis, quomodo præ ceteris omnibus Euſebius Pamphili & Euſtathius Antiochenus inter ſe contenderunt.

B

SEd celeberrimum eum reddiderunt Arii ac Meletii ſectatores: qui cum ſemper inſidias ei ſtruxerint, nunquam tamen jure illum convincere potuerunt. Ac primum quidem Euſebius, ſcriptis literis eum tentavit ut Arianos ſuſciperet: minatus abſque ſcripto ſe illum damno affecturum, niſi paruiſſet. Sed cum ille non cederet, affirmans ſuſcipiendos non eſſe eos, qui ad veritatem interpolandam novam hæreſin excogitaſſent, & Nicænæ Synodi ſententia excommunicati fuiſſent, operam dedit Euſebius, ut Imperator ipſe Arium ſuſciperet, ac redeundi licentiam ei concederet. Verum qua ratione iſtud factum ſit, dicam paulo pòſt. Tunc temporis C vero rurſus inter ſe diſſidere cœperunt Epiſcopi, dum vocem Conſubſtantialis ſcrupuloſius examinarent. Nam alii quidem eos qui vocem iſtam probarent, impie loqui cenſebant, quaſi filium ſine ſubſiſtentia aſſererent, idemque cum Montano ac Sabellio ſentirent. Alii vero, contrariæ ſententiæ aſſertores non ſecus ac Gentiles averſabantur, eisque objiciebant, quòd Deorum multitudinem inducerent. In his porro altercationibus præcipue ſe exercuerunt Euſebius Pamphili, & Euſtathius Antiochenus. Nam cum uterque eorum fateretur filium Dei propriam habere ſubſiſtentiam, perinde tamen quaſi ſe invi- D cem non intelligerent, alter alterum accuſabat. Et Euſtathius quidem Euſebium inſimulabat, quòd ea quæ Nicææ decreta fuerant, innovaret. Euſebius vero, ea quidem ſe approbare dicit: ſed Euſtathio opinionem exprobrat Sabellii.

Κεφ. ιη΄.

Ὅτι οἱ ἀρειανοὶ καὶ μελετιανοὶ περιφανῆ ἐποίησαν ἀθανάσιον καὶ περὶ εὐσεβίου, καὶ ὅπως ἀπεπειρᾶτο ἀθανάσιος δέξασθαι ἄρειον καὶ περὶ τῆς λέξεως τοῦ ὁμοουσίου· ὅπως μάλιστα τῶν ἄλλων ὁ παμφίλου εὐσέβιος, καὶ εὐστάθιος ὁ ἀντιοχεὺς ἐστασίαζον.

Μάλιστα δὲ ἐνδοξότατον αὐτὸν κατέστησαν οἱ τὰ ἀρείου καὶ μελετίου φρονοῦντες· Ἀεὶ μὲν ἐπιβουλεύσαντες, οὐδέποτε δὲ δικαίως αὐτὸν ἑλεῖν δόξαντες· τὰ μὲν οὖν πρῶτα δι' ἐπιστολῆς ἐπειράθη αὐτοῦ εὐσέβιος, δέχεσθαι τοὺς περὶ ἄρειον· εἰ δὲ ἀπειθήσει, κακῶς αὐτὸν ποιήσειν ἀγράφως ἠπείλει· ὡς δὲ οὐκ εἶξε, μὴ δεκτοὺς εἶναι ἐνιστάμενος τοὺς ἐπὶ νεωτερισμῷ τῆς ἀληθείας αἵρεσιν εὑρόντας, καὶ παρὰ τῆς ἐν νικαίᾳ συνόδου ἀποκηρυχθέντας, ἐσπούδαζεν ὅπως αὐτὸς ὁ βασιλεὺς προσδέξηται τὸν ἄρειον, καὶ κάθοδον αὐτῷ παράσχῃ· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὡς ἐγένετο, οὐκ εἰς μακρὰν ἐρῶ· ἐν δὲ τῷ τότε, πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς ἐστασίαζον οἱ ἐπίσκοποι, ἀκριβολογούμενοι περὶ τὸ ὁμοούσιον ὄνομα· οἱ μὲν γὰρ, τοὺς τοῦτο προσδεχομένους, βλασφημεῖν ᾤοντο, ὡς ὑπάρξεως ἄνευ τὸν υἱὸν δοξάζοντας, καὶ τὰ μοντανοῦ καὶ Σαβελλίου φρονοῦντας· οἱ δ' αὖ πάλιν, ὡς ἑλληνιστὰς τοὺς ἑτέρους ἐξετρέποντο, ὡς πολυθείας εἰσάγειν διέβαλλον· κατεξετάζοντο δὲ μάλιστα περὶ τὰ τοιαῦτα, εὐσέβιός τε ὁ παμφίλου, καὶ εὐστάθιος ὁ ἀντιοχεύς· ἀμφότεροι μὲν γὰρ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ὑποστάσει εἶναι ὡμολόγουν· ὥσπερ δὲ ἀλλήλων μὴ ἐπαΐοντες, ἀλλήλους διέβαλλον· καὶ εὐστάθιος μὲν ᾐτιᾶτο τὸν εὐσέβιον, εἰς τὰ ἐν νικαίᾳ δόξαντα περὶ τοῦ δόγματος καινοτομοῦντα· ὁ δὲ, ταῦτα μὲν ἐπαινεῖν φησιν· εὐσταθίῳ δὲ τὴν Σαβελλίου ὀνειδίζειν δόξαν.